

V době, o kterou v tomto případě jde, byly měsíční drahotní přídavky a mimořádné (čtvrtletní výpomoci) státních úředníků upraveny čl. IX. zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb., a to — jak se v čl. tom výslovně praví — podle zásad nař. z 23. června 1919 č. 348 Sb. Nař. toto zachovalo s obměnou, nemající pro tento případ významu, v platnosti ustanovení nař. býv. min. fin. z 11. září 1918 č. 333 ř. z. o poskytování přídavek státním zřízencům. § 4 tohoto nař. zařadil pro drahotní přídavky státní zřízence do osmi tříd a ustanovil v odst. 4 výslovně, že ženatí mužští zřízenci, je-li jejich manželka v aktivní službě státní a sama požívá přídavek, jsou pokládáni na roveň zřízencům ovdovělým.

Sluší-li ve smyslu čl. II. patřit. zák. i toto ustanovení přízpůsobiti na učitelstvo, pak nelze ustanovení tomu rozuměti jinak, než že také ženatý učitel školy národní, jehož manželka jest v aktivní službě učitelské a sama požívá přídavek, jest ve smyslu zák. pokládán na roveň učiteli ovdovělému.

Je-li však tomu tak, a je-li v tomto případě nesporno, že manželka Eduarda K. byla v době rozhodné aktivní literní učitelkou a že jako učitelka drahotní přídavky a ostatní drahotní příplatky pobírala, pak učiteli K. přídavky ty na manželku jeho po zák. nepříslušely. Jestliže mu je tedy nař. rozhodnutí přes to přiznalo, octlo se tím v rozporu se zák., pročez je slušelo zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3577.

Učitelstvo: * Článek II. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb. ne-rozšířil na učitele v počáteční službě ustanovené předpis § 11 služební pragmatiky úřednické ani ohledně odbytného.

(Nález ze dne 8. května 1924 č. 8051.)

Prejudikatura: Boh. 2983 adm.

Věc: Augusta M. v Dol. K. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o propuštění ze služby a o odbytné.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-lka, která působila ode dne 14. března 1918 jakožto provisorní výpomocná učitelka na obecné škole v H. v okrese j-ském, byla ošr-ou v D. jmenována nejprve na dobu potřeby výpomocnou učitelkou na obecné škole v M. a později dekretem ze 7. října 1919 byla přikázána k provisorní službě na obecné škole v D., kdež nesloživši zkoušky učitelské způsobilosti konala službu až do konce srpna 1921, kterýmžto dnem byla z ní propuštěna z důvodu, že použito bylo přespočetné v okrese definitivní síly učitelské k zaplnění místa.

St-lka obrátila se podáním ze dne 1. října 1921 na zšr-u se žádostí, aby jí podle § 11 služ. pragm. pro státní úředníky bylo přiznáno odbytné v zákonné výměře, odvolávajíc se na čl. II. parit. zák., po jehož rozumu přísluší provisorním učitelům veškeré výhody, na něž mají nárok praktikanti ve státní službě.

Zšr výnosem z 10. listopadu 1921, spatřujíc v uvedené st-lčině žádosti rekurs i do propuštění ze služby školské, prohlásila, že rekurs

zamítá z důvodu, že v průběhu své služby st-lka nenabyla nároku na jmenování definitivní učitelkou bez určení služebního místa a tudíž po právu mohla být ošr-ou podle § 109 školního a vyučovacího řádu resp. podle prov. výn. z 25. dubna 1908 č. 5571 ze školní služby propuštěna. Žádání za přiznání odbytného, které vznesla st-lka odvolávajíc se na zák. č. 274/1919, nemůže být vyhověno, ježto pro přiznání odbytného nejsou dány zákonné předpoklady.

Další st-lčin rekurs, uplatňující jak porušení nároku na setrvání ve službě, tak porušení eventuelního nároku na odstupné, zamítl žal. úřad rozhodnutím, u nss-u naříkaným. — —

Stížnost opírá jak st-lčin nárok na setrvání ve službě a případné jmenování definitivní silou, tak eventuelní nárok na poskytnutí odbytného o § 11 služ. pragm. stát. zaměstnanců, který stanoví, že služební poměr úřednického praktikanta může být rozvázán buď ukázeli se, že se mu nedostává způsobilosti k dosazení, buď nesložil-li v předepsané lhůtě odborné zkoušky, již jest zapotřebí, aby mohl být dosazen. V případě prv zmíněném sluší praktikantu, není-li výtka co do jeho chování, přiznati odbytné jednoměsíčního adjuta.

Stížnost dovozuje, že normou čl. II. par. zák. č. 274/1919 tento předpis byl rozšířen na učitelské osoby národních škol, jakou byla st-lka. Po názoru nss-u nelze však v tom stížnosti dáti za pravdu. Vyslovilť nss již v nál. Boh. 2983 adm. právní názor, že podle čl. II. par. zák. platí na učitelstvo veř. škol národních jen ony předpisy úřednické služ. pragm. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z., které se týkají hmotného postavení úřednictva co do služebních příjmů, nikoli však úřednické předpisy o povaze služebního poměru, jeho založení, změně nebo rozvázání. Nelze zejména podle cit. čl. II. na učitele v počáteční službě ustanovené vztahovati předpis § 11 služ. pragm. úřednické, ať jde o zrušení tohoto poměru počáteční služby (druhý odst. cit. čl. II.), či o důsledky tohoto zrušení po stránce hmotné. V obou směrech platí tu zvláštní předpisy učitelské, nikoli předpisy úřednické; jen kdyby co do rozvázání služebního poměru učitelstva resp. co do setrvání v něm podle učitelských předpisů platilo totéž, co v tom směru stanoví služ. pragmatika nebo vůbec předpisy úřednické, pak by co do platových důsledků takového opatření platily pro učitele předpisy úřednické, čemuž však není po žádné ze stránek, o které běží (na Moravě § 25 č. 7 zák. o dozoru ke školám z 12. ledna 1870 č. 3 mor. z. z., § 3, první věta, zák. z 15. července 1914 č. 48 mor. z. z. a §§ 107 i 109 defin. řádu škol. a vyuč.)

Ježto tedy úřad po zákonu nebyl vázán ponechat st-lku i nadále v počáteční službě, nýbrž byl oprávněn poměr ten rozvázati, a též pro úřednické praktikanty stanovené důsledky rozvázání tohoto způsobu — jakýmž důsledkem jest případné odbytné propuštěného — nemají místa u osoby učitelské, jest nař. rozhodnutí v souhlasu se zák. a slušelo bezdůvodnou stížnost zamítnouti.

Č. 3578.

Policejní právo trestní (Slovensko): Zabavení peněz nalezených u osoby přistižené při žebrotě?

(Nález ze dne 9. května 1924 č. 20.493/23.)